144 hafa lýst yfir því, að presturinn sje betur settur fyrir prestakallið í Hvammi en á
10. okt. Akureyrarkaupstað, — vil jeg hjer með samþykkja, að presturinn í Akureyrarprestakalli setjist fyrst um sinn að í Hvammi.

145 — **Brjef landshöfðingja** *til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu* **um**
11. okt. **landsskuld af þjóðjörð.** — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður, frá 19. f. m., hefi meðtekið skýringar þær, er jeg beiddist í brjefi mínu frá 3. nóvbr. f. á. og álit hlutaðeigandi hreppsnefndar, sýslunefndar og amtsráðs, svo og ummæli umboðsmannsins áhrærandi lækkun á landsskuld jarðarinnar Djúpárbakka, sem þjer, herra amtmaður, í brjefi frá 28. júlí f. á. höfðuð lagt til, að veitt yrði sökum skemmda þeirra, er orðið hefðu af landbroti Hörgár á tjeðri jörð, — vil jeg hjer með samkvæmt tillögum amtsráðsins samþykkja, að landsskuldin af þjóðjörðinni Djúpárbakka, færist niður um 20 álnir á ári, frá fardögum 1881 að telja, fyrir ábúðartíð hins núveranda ábúanda, með þeim skildaga, að hann sje skyldur til að kaupa sjer svo heyskap, að nemi niðurfærslunni, og að jörðin njóti þess áburðarauka.

Þetta er hjer með tjáð yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda, og ber þar að auki að leggja fyrir umboðsmann Möðruvallaklausturs að hafa eptirlit með, að tjeðum skilyrðum verði fullnægt.

146 — **Brjef landshöfðingja** *til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu* **um**
12. okt. **framfærslusveit barns, er hafði verið komið í fóstur.** — Í þóknanlegu brjefi frá 28. júlí þ. á. sögðuð þjer, herra amtmaður, mjer álit yðar um áfrýjun sýslumannsins í Norðurmúlasýslu á úrskurði amtsins frá 7. apríl þ. á., er skyldar Jökuldals- og Hlíðarhrepp til að greiða Guðmundi bónda Jónssyni í Vík í Flateyjardal, Hálshreppi áfallið og áfallandi ársmeðlag með barninu Stefáni Pálssyni frá 28. maí 1877 og til þess tíma, að það verður flutt til nefnds hrepps.

Barni þessu var sumarið 1874, eins árs gömlu, komið í ársfóstur til nefnds Guðmundar Bjarnasonar af föður barnsins. Samsumars fór faðirinn til Vesturheims, og þegar þar eptir var hætt að borga með barninu, skrifaði Guðmundur 28. maí 1877 framfærslusveit föðursins, sem er Jökuldals- og Hlíðarhreppur, fór þess á leit, að hún borgaði hið áfallna meðlag, heldur en að barnið yrði flutt fátækraflutningi, og bauðst til að veita því framfærslu fyrir fullt meðlag eptirleiðis. Þegar Guðmundur ekki fjekk neitt fullnægjandi svar frá hreppsnefndinni, snjeri hann sjer að sýslumanninum í Þingeyjarsýslu, sem eptir árangurslausar brjefaskriptir við sýslumanninn í Norðurmúlasýslu leitaði amtsúrskurðar þess, sem nú er áfrýjað.

Það er nú fyrst ljóst, að Jökuldals- og Hlíðarhreppur getur ekki, úr því að hann játar sig vera framfærslusveit föður barns þess, er hjer er um að ræða, komizt hjá að annast barnið samkvæmt 6. grein fátækrareglugjörðar 8. janúar 1834, þangað til að það er 16 ára. Sjer í lagi getur ekki verið umtalsmál, að Guðmundur bóndi hafi með því að taka barnið í fóstur um eitt ár af föður þess, bakað sjer og framfærsluhrepp sínum skyldu til að framfæra barnið, eins og hann sjálfur væri rjettur faðir þess. Meira vafasamt kynni það að þykja, hvort ekki ætti að vísa máli þessu til dómstólanna. Að vísu hefði það verið formlegra, ef Guðmundur hefði, þegar ár það var úti, er hann hafði skuldbundið sig til að fóstra barnið, leitað meðlags með því frá hreppsnefndinni í